

Juniversity podcast – Jakso 3: Oma osaaminen työelämässä

Tämä on saavutettava tekstivastine Juniversityn podcastin kolmannelle jaksolle, jossa yritysvieraana on KVVY.

Vilma: Tervetuloa Juniversity-podcastin pariin, jossa me mietitään nuoria mietittyttäviä asioita työelämästä. Mun nimi on Vilma, ja tänään meillä on studiossa Jukka ja Riikka KVVY:ltä, tervetuloa!

Jukka: Kiitos.

Riikka: Kiitoksia.

Vilma: Haluaisitteko te esitellä itsenne vielä tähän alkuun? Jos vaikka Jukka aloittaisi.

Jukka: Morjesta vaan, oon Jukka Lammentausta ja KVVY tutkimus oy:llä töissä. Oon ollut siellä 15 vuotta, jos tarkempi esittely vaikka seuraavaksi. Annan Riikalle tässä välissä puheenvuoron.

Riikka: Hei vaan munkin puolesta, oon Riikka Matsson ja myös KVVY tutkimuksella töissä. Oon ollut 10 vuotta siellä, vähän vähemmän kuin Jukka.

Vilma: Kiitos! Haluaisitko sä vaikka Jukka kertoa enemmän sun työtehtävistä, mitä sä oot vaikka tehnyt ennen, mitä sä oot opiskellut..?

Jukka: Joo mä tosiaan nykyään toimin KVVY:llä asiantuntijapalveluiden johtajana, ja teen siinä ohessa tutkimusinsinöörin töitä. Mä toimin jätevesi-vesihuolto puolen konsulttina, ja hoidan prosessiasioita osastonhoitajan tehtävien lisäksi. Mulla on pitkä historia KVVY:ltä, oon 15 vuotta jo ollut siellä. Oon opiskellut täällä TAMKissa, Environmental Managementille tulin vuonna -97 eli oon toista saapumiserää siihen koulutusohjelmaan. Kun aloittelin niitä opintoja, urapolku ei ollut mitenkään selvä —oli muitakin vaihtoehtoja. Halusin tulla Tampereelle opiskelemaan, ja ala osoittautui mielenkiintoiseksi, ja sillä tiellä ollaan.

Vilma: Joo, kiitos. Entäs Riikka?

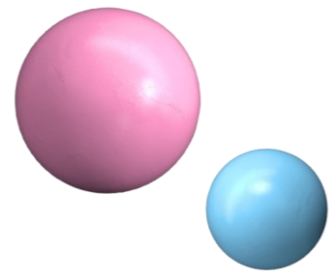
Riikka: Mä oon alun perin opiskellu Joensuun yliopistossa, valmistuin sieltä kemistiksi vuonna -97 eli silloin kuin Jukka aloitti. Sen jälkeen olin muutamissa paikoissa töissä. Pirkanmaan ympäristökeskuksen ympäristölabrassa olin vajaat 10 vuotta, ja siirryin sieltä sitten KVVY:lle, jossa tuli nyt kymmenen vuotta täyteen. Oon toiminut KVVY:llä ensin kemistinä labrassa,

Tiedettä ja toimintaa lapsille sekä nuorille.

Tampereen yliopisto • Juniversity • Korkeakoulunkatu 10 • 33720 Tampere

tuni.fi/juniversity

vastannut niistä menetelmistä siellä ja nyt kaks viimeistä vuotta toiminu labrapäällikkönä, eli vetänyt sitä analytiikkapuolta meidän firmassa.

Vilma: Haluaisitteko kertoa vielä vähän enemmän, mitä se teidän työ käytännössä on? Mä oon itse yhteiskuntatieteilijä, joten mulle ei oo hirveen tuttua. Voitteko sanoa jotain konkreettista vaikka jostain teidän työpäivästä? Tai mikä ois sellanen helppo tapa kertoa, mitä se teidän työ käytännössä on? Jos Riikka vaikka tällä kertaa aloittaisi.

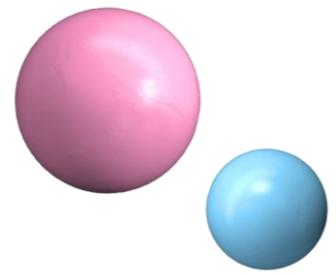
Riikka: Mun työ tällä hetkellä labrapäällikkönä on sellaista labran yleistä johtamista, eli sellaista suunnan katsomista, että mihin päin mennään. Meillähän labrassa tutkitaan sekä vesi- että ympäristönäytteitä että elintarvikkeitakin. Jos ajattelee siellä ihan peruskemistin tai -mikrobiologin päivittäistä työtä, niin he tutkivat näytteet, kun ne tulee labraan ja huolehtivat siitä, että meidän menetelmät on asianmukaisia ja laatu säilyy hyvänä. Siten niistä analyyseistä saadaan aikaan tuloksia, joita meidän asiantuntijat voivat sitten käyttää omassa työssään ja raportoida eteenpäin asiakkaille.

Vilma: Joo, entäs Jukka?

Jukka: Voisin aloittaa siitä, mitä oma työhistoria on pitänyt sisällään eli vesinäytteenottoa. Meillä on henkilösertifioituja näytteenottajia organisaatiossa nykyään kymmenisen kappaletta. Osa porukasta hakee näytteitä, tekee kenttätutkimuksia ja tuo niitä näytteitä laboratorioon, ja sitten asiantuntijat raportoivat niitä eteenpäin. Viime vuosina KVVY:n toiminta on kasvanut, ja sitä mukaa kun meille on tullut lisää osaamista, ollaan otettu haltuun laajempia konsultointihankkeita ja syvennetty yhteistyötä asiakkaiden kanssa. Samanlaisia päiviä ei ole, näin vois oikeastaan sanoa. Mulla on se yleisjohtaminen siellä asiantuntijapuolella samalla tavalla kuin Riikalla siellä laboratoriossa, mutta sitten on asiakkaiden projekteja ja hankkeita.

Vilma: Joo, eli aika monipuolisia työtehtäviä, ja kumpikin ootte esihenkilötehtävissä, niin pääsee varmasti tekemään monenlaisia juttuja. Seuraavaksi voitaisiinkin mennä syvemmin vähän päivän aiheeseen. Työnhaku voi olla varsinkin monelle nuorelle semmonen abstrakti asia. He eivät välttämättä tiedä, mitä se työ käytännössä voi olla tai miten sitä omaa osaamista kannattaa tuoda esille. Osaatteko te sanoa, millaista osaamista te tunnistatte itsessänne ja miten te hyödynnätte osaamistanne näissä teidän lukuisissa työtehtävissä? Jos Jukka vaikka aloittaisi.

Jukka: Mun mielestä sosiaaliset taidot on aika tärkeitä työelämässä ylipäätään, että ihmisten kanssa kuitenkin niitä töitä tehdään. Vaikka substanssiasiantuntemus on tärkeätä, että osaa sen oman alansa, jonka asiantuntija on tai jossa niitä töitä tekee, kuitenkin siellä on usein se toinen

henkilö tai asiakas, joiden kanssa tehdään töitä. Se on mun mielestä lähtökohta sille, että työelämässä pärjää. Riikka voi välissä jatkaa, mietin vielä.

Riikka: Ehkä semmonen kun ajattelee sitä omaa työtä niin ongelmanratkaisu- ja päätöksentekokyvyt on tärkeitä. Monesti saattaa töihin tullessa ajatella, että mä teen nää ja nää tehtävät, ja sitten tajuta iltapäivästä, että en mä oo tehny yhtään näistä. Ne päivät saattaa olla niin erilaisia kuin mitä ajattelee etukäteen. Sellasia asioita, jotka nousee yllättäen eteen on vaan sitten ratkaistava.

Vilma: Joo, että sellaista joustoa vaatii?

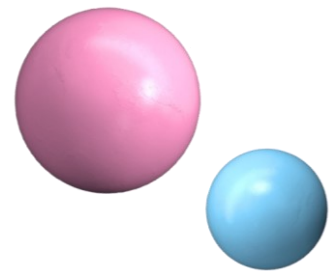
Riikka: Joo, kyllä.

Vilma: Sosiaalisia taitoja ja joustoa tuli ainakin esille. Miten sitten, miten päästä töihin?

Riikka: Jos mä mietin labran puolta, me ollaan aika paljon rekrytoitu alkuvuodesta, niin meille tulee ihmisiä montaakin kautta. Jos mä mietin ihan opiskelijoita, niin meillä on aika paljon harjoittelijoita. Kun meille tulee harjoittelijoita taloon, niin kyllä heitä tarkalla silmällä katsotaan, että minkälaisia he on. Monesti hyvälle harjoittelijoille tarjotaan myöskin kesätöitä. Jos meillä on paikka vapaana, niin monesti rekrytoidaan juuri heistä. Sellanen ihminen, kenet tuntee, on paljon helpompi rekrytoidakin, kun tietää suunnilleen, miten hän työnsä tekee. Se on yksi iso linja, jonka kautta meille on tultu. Sitten on tietenkin työkokeilut toinen, onko meille kaksi tai kolme henkilöä labran puolelle rekrytoitu. Toki meillä on myös avoimia työpaikkoja, tänäkin vuonna on ollut. Ja sitten avoimia työhakemuksia kannattaa aina laittaa ja ottaa yhteyttä. Voi olla, että joskus käy tuuri, että juuri sillä hetkellä on tarve jollekin sijaiselle, ne on myös yksi hyvä väylä.

Vilma: Mitäs Jukka, mitä ajatuksia herää?

Jukka: Joo, aika samantyyppistä, etenkin nuo avoimet hakemukset on semmoisia joita tulee koko ajan, ja on väylä mitä kautta päästä sisälle. Tuli mieleen, että mahdollisesti voi olla ensin jotain määräaikaista tehtäviä tai muita, ja sitten kun on jo päässyt töihin, niin siinä vaiheessa on tietenkin se etsikko-aika. Monesti oon sanonut, että tee itsesi tarpeelliseksi tän jakson aikana, jos haluat jäädä meille toistaiseksi voimassa olevalla työsopimuksella töihin. Etsikko-aika kuitenkin aina näyttää kykynsä sen määräaikaisen jakson aikana. Kyllä tällainen avoimuus ja rohkeus näkyy siinä, ja myös se vaikuttaa minkälainen CV ja minkälainen hakemus on. Että on vaikka vähän jo ottanut selvää siitä, että mitä ne meidän työt on, ja miten se oma osaaminen vois siihen osua. Jos jollakin tavalla osoittaa jo hakemusvaiheessa että tietää, niin siinä se kiinnostus herää ja haluaa päästä haastatteluvaiheeseen täsmentämään.

Vilma: Joo, eli tosi monenlaisia polkuja on päästä töihin, ja monenlaista osaamista pystyy hyödyntämään, mitä toitte tuossa aikaisemminkin esille. Olisiko teillä antaa jotain vinkkiä, jos vaikka pääsee sinne harjoitteluun, mitä vois tehdä? Te tossa sanoittekin jo, että on avoin ja reipas ja ottaa tehtäviä vastaan, ja keksii jopa itse, mitä vois tehdä. Onko teillä jotain muita vinkkejä tähän?

Riikka: Varmaan sellainen yleinen töissä käyttäytyminen. Että kännykkä kannattaa aina jättää sinne pukukaappiin, sitä ei hyvällä katsota työelämässä jos siellä omalla kännykällä istutaan. Ja just semmonen oma-aloitteisuus. Toki aina ymmärretään se, että kun tulet harjoittelijaksi niin ethän sä millään voi osata mitään, että silloin on tarkoitus harjoitella sitä työn tekemistä, työssä oloa ja niitä työtehtäviä mitä siellä tehdään. On tärkeää kysellä ja olla kiinnostunut, jotta osoittaa mielenkiinnon sitä työtä kohtaan.

Vilma: Joo, mitäs Jukalle tulee mieleen?

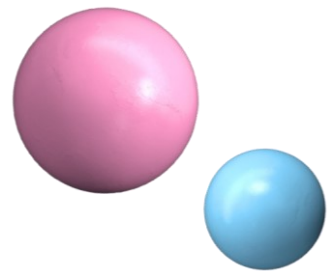
Jukka: Kyllä mä sanoisin kans että tän tyyppisistä asioista se asenne kuitenkin tulee läpi, että pystyy osoittamaan, että on oikeasti kiinnostunut työstä. Hyvin monessa asiassa asenne ratkaisee. Koulu tarjoaa lähtökohdat sille osaamiselle, ja työelämässä niitä sitten syvennetään ja opitaan enemmän tekemisen kautta. Kun asenne on kunnossa, haluaa oppia uutta, on rohkeesti mukana ja sillä tavalla laittaa itsensä likoon, niin se on mun mielestä hyvä lähtökohta.

Vilma: Joo, kuulostaa oikein hyvältä. Tärkeää on reippaus mutta kuitenkin myös armollisuus: ei kaikkea voi eikä tarvitse osata. Niin kuin sä Riikka sanoit aikaisemmin, voi olla, että tulee työpäivän aikana sellaisia asioita, että lopussa huomaakin, että meni ihan eri tavalla kuin mitä oli alussa ajatellut. Ei niitä voi aina ennakoida. Oikein hyvältä kuulostaa, hyviä vastauksia! Sitten mä vielä kysyisin, että minkälaiset vinkit te antaisitte jollekulle, joka vielä etsii sitä omaa alaa? Jos vaikka Riikka aloittaisi.

Riikka: Jos mä mietin omaa koulu-uraani ja muuta, niin kyllä sitä melkein ajautuu jonnekin. Niin kuin Jukkakin sanoi, koulu antaa perustan, ja sitten se mitä lähtee tekemään työkseen riippuu siitä omasta mielenkiinnosta. Samalla pohjakoulutuksella voi tehdä hyvin monenlaisia töitä. Ehkä sitä ei kannata kauheasti miettiä etukäteen, toki että mikä ala kiinnostaa, mutta sama koulutus antaa paljon mahdollisuuksia. Ja koulutus ei mee koskaan hukkaan.

Vilma: Joo, hyvin sanottu. Mites Jukka?

Jukka: Joo, komppaan kyllä. Ei kannata lokeroida itseään mihinkään, ja kannattaa olla avoimin mielin siinä, että elämänkokemus on aina hyvästä. Ei mustakaan tullu historian opiskelijaa, vaan sattuman kautta päädyin tänne insinööripuolelle, ja sitten hyvin nopeasti huomasi, että tää

onkin todella mielenkiintoista, ja oma juttu. Niin se vaan menee, että sattumallakin on paljon tekemistä matkan varrella.

Vilma: Joo, oikein hyviä vastauksia. Kiitos paljon haastattelusta!

Jukka: Kiitos.

Riikka: Kiitoksia.

Yhteystiedot

Tampereen yliopiston Juniversity, Korkeakoulunkatu 10, 33720 Tampere.

www.tuni.fi/juniversity/

Tiedettä ja toimintaa lapsille sekä nuorille.

Tampereen yliopisto • Juniversity • Korkeakoulunkatu 10 • 33720 Tampere

tuni.fi/juniversity